
ROZGŁOBIONY (2) *part praet pass pf*

Wszystkie o jasne.

sg f V rozgłobioną (1). ◇ pl N subst rozgłobion(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w. s.v. rozgłobić.

Rozbity, rozdzielony na części (2) :

Szereg: »rozgłobiony, połamany« (1): Solidantur fracta, Rozgłobione/ połamane bywayą zaś zgłabiáne. Mącz 399d.

Przen (1) : O nędzna Rzeczpospolita á ná wżem rozgłobiona [omnium nervorum exortem]/ która tákowe potwory [tj. tych, którzy w bójkach zabijają innych] ná fwe złe chowa. ModrzBaz 64.

MC